

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA

NUOTOLINIO POSĒDŽIO PROTOKOLAS

2022- 02-02   Nr. TP-1

Vilnius

Posėdis įvyko 2022 m. sausio 25 d. 13 val. nuotoliniu būdu.

Posėdžio pirmininkė Dalia Urbanavičienė.

Posėdžio sekretorė Audronė Daraškevičienė.

Dalyvavo: Etninės kultūros globos tarybos (toliau – EKGT, Taryba) pirmininkė doc. dr. Dalia Urbanavičienė, EKGT nariai – doc. dr. Rimantas Astrauskas, Nijolė Balčiūnienė, Ona Droblienė, Vilma Griškevičienė, Virginijus Jocys, Zigmas Kalesinskas, doc. Virginijus Kašinskas, Angelė Kavaliauskienė, Vaida Kasparavičienė, dr. Lina Leparskienė, Olijardas Lukoševičius, prof. dr. Lina Petrošienė, Jonas Rudzinskas, doc. dr. Dalia Senvaitytė, dr. Loreta Sungailienė, dr. Žilvytis Šaknys, Gita Šapranauskaitė, dr. Skaidrė Urbanienė, Jonas Vaiškūnas; EKGT specialistai – dr. Jolita Eidikonienė, dr. Audronė Daraškevičienė, Agnė Jakavičiutė, dr. Regina Mikštaitė-Čičiurkienė, Jūratė Pancerova, Gintaras Skamaročius, Valia Skrodenienė, Valdas Voveris, Asta Žernienė, Ugnė Žemaitytė; svečiai – Vidmantas Bezaras (Kultūros paveldo departamento direktorius), Irma Žąsytiene (Salantų regioninio parko vyriausioji specialistė, EKGT Žemaitijos regioninės tarybos narė), Darius Ramančionis (Kurtuvėno regioninio parko vyriausiasis specialistas – kraštotvarkininkas).

Kvorumas yra.

Darbotvarkė:

1. Dėl planuojamos regioninių parkų direkcijų pertvarkos etnografinių regionų pagrindu;
2. Dėl Tarybos 2022 m. veiksmų plano projekto;
3. Dėl Tarybos biudžetinių asignavimų panaudojimo 2021 m.;
4. Dėl Tarybos Strateginio veiklos plano 2022–2024 m. ir 2022 m. sąmatos tvirtinimo;
5. Dėl Tarybos administracijos struktūros pertvarkos;
6. Dėl EKGT padalinių etnografiniuose regionuose sudėties;
7. Kiti klausimai.

D. Urbanavičienė pristatė posėdžio darbotvarkę, pasiūlė po 1-o klausimo įtraukti klausimą dėl EKGT pirmininkės pavaduotojo tvirtinimo. Darbotvarkei pritarta bendru sutarimu.

1. SVARSTYTA. Planuojama regioninių parkų direkcijų pertvarka etnografinių regionų pagrindu.

D. Urbanavičienė pakvietė pasisakyti svečius iš regioninių parkų.

I. Žasytienės nuomone, EKGT, kaip etninę kultūrą globojanti institucija, turėtų pareikšti nuomonę saugomų teritorijų pertvarkos klausimu. Yra rizika, kad po šios pertvarkos etninė kultūra regioniniuose parkuose liks nuošalyje. Būtina pabrėžti, kad etninės kultūros globa yra svarbi regioninių parkų direkcijų funkcija, o ne kaip papildomas elementas, turi dirbtis būtent šios srities kompetentingi specialistai. Pertvarka iš tiesų sumažins kultūrologų veiklą. Tiesa, dabar ne visose regioninių parkų direkcijose yra kultūrologo etatas, tačiau tokia funkcija yra įgyvendinama visose pagal kiekvienos direkcijos nuostatus. Po pertvarkos, pavyzdžiu, Žemaitijoje apjungus 8 direkcijas liktų tik vienas kultūrologas vietoje aštuonių dabar tas funkcijas atliekančių specialistų. Panašu, kad rizika iškiltų tiek materialiojo, tiek nematerialiojo kultūros paveldo puoselėjimui.

D. Urbanavičienė paklausė, ar Gairės jau yra pateiktos Vyriausybei.

I. Žasytienė patvirtino, kad jau yra.

N. Balčiūnienė paklausė I. Žasytienės, kaip įmanoma vienam kultūrologui atliliki visos Žemaitijos materialiojo ir nematerialiojo kultūros paveldo priežiūrą.

I. Žasytienės nuomone, tai išties neįmanoma.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad dabartiniame Gairių projekte planuojami pokyčiai dėl kultūrologų yra išdėstyti gana painiai, tačiau lyg ir nežadama, kad kultūrologų etatai būtų naikinami (kiekvienoje iš 4-ių naujų direkcijų numatyta viena kultūrologo etatas Kraštovaizdžio apsaugos skyriuje, o kitas Bendrujų reikalų skyriuje).

V. Bezaras pastebėjo, kad pertvarkos visada sukelia tam tikrų neramumų. Jam pačiam yra tekių ilgą laiką dirbtis saugomų teritorijų srityje. Jo pastebėjimu, Lietuvos parkų sistema išsiskiria tuo, kad juose dera ir gamta, ir kultūra, kad ir kokia pertvarka būtų. Prieš penkis metus Aplinkos ministerijos nuostata atsisakyti kultūros buvo kur kas aštresnė. Anksčiau ar vėliau pertvarka turi būti, ji orientuota į administracinių vienetų sumažinimą. Beveik visos Lietuvos institucijos yra daugiau ar mažiau apjungtos, o parkuose kiekvienoje direkcijoje yra po 7-8 žmones ir direktorių, taigi turime 29 regioninių parkų direktorių. Matyt, kad būtent tai kelia kai kurių institucijų susirūpinimą. Komentuodamas EKGT rašto projekte pateiktą pastabą, kad planuojamos etnografinių regionų direkcijos netiksliai apimtų etnografinių regionų teritorijas, V. Bezaras atkreipės dėmesį, kad jungiant direkcijas sunku padaryti, jog regioniniai parkai visiškai sutapą su vienu regionu, nes jungimą lemia daug faktorių: dirbančių žmonių skaičius, parkų dydis, turimų patalpų skaičius ir t.t. Jis pasidžiaugė, kad EKGT į tai atkreipia dėmesį, tegu pasižiūri ir Aplinkos ministerija, ir Saugomų teritorijų tarnyba. Tačiau, pavyzdžiu, Panemunių parke – viena pusė yra

Sūduvoj, kita Žemaitijoje, todėl sunku priskirti tik vienam regionui. Tokių parkų daug ir čia tikriausiai reikėtų laikytis pragmatiško požiūrio. V. Bezaras pritarė ir kitoms EKGT rašto pastaboms. Raštas naudingas tuo požiūriu, kad atkreipiamas dėmesys į etninę kultūrą ir būtinybę išsaugoti etninę kultūrą globojančius specialistus. Jo nuomone, lankytini objektai muziejai, kuriems pertvarkos modelyje nebileka vienos, yra neatskiriama nacionalinių ir regioninių parkų dalis. Reikia atkreipti dėmesį, kad visi parkų herbai yra suskurti iš dviejų dalių – viena reprezentuoja gamtą, kita – kultūrą, tad ta simbiozė turi išlikti. Tai yra Lietuvos unikalumas, didelė dalis užsienio šalių to neturi. Užsienio turistams Lietuvos saugomos teritorijos įdomios būtent dėl juose pristatomos etninės kultūros. Tad kultūros specialistai parkų direkcijoje tikrai būtini. Jis pažadėjo kaip KPD direktorius šiuo klausimu pasisakyti, kad kultūrologų pozicijos būtų netgi stiprinamos.

O. Drobeliene papildė, kad kultūrologas geriausiai pažsta vietos žmones, jis yra ryšininkas tarp parko ir vienos bendruomenės, dažniausiai tarsi pagrindinis parko ambasadorius.

V. Bezaras pastebėjo, kad yra ir gamtininkų, kurie puikiai bendrauja su vienos bendruomenės ir yra tapę parkų reprezentuojančiais žmonėmis. Bet dažnu atveju yra ir taip, kaip sako Onutė: pavyzdžiui, Aldona Kuprelytė tikrai yra Žemaitijos NP veidas, čia labiausiai priklauso nuo žmogaus. Jis dar kartą pasižadėjo pasikalbėti su kolegomis. Jo nuomone, specialaus nusiteikimo naikinti kultūrologus nėra, bet ką gali žinoti. Per 20 metų darbo saugomose teritorijose jis yra susidurės su įvairiausiomis nuomonėmis, yra tekė girdėti Aplinkos ministerijos skundą, kad jie turi vykdyti Kultūros ministerijai priskirtinas funkcijas. Prieš 4-5 metus buvo kalbama apie suomišką modelį, kuriame egzistuoja panaši į mūsų STT sistema, tačiau ji finansuojama trijų ministerijų – Aplinkos, Žemės ir Miškų. Būtų labai gerai, jei Lietuvoje prie saugomų teritorijų finansavimo prisdėtu ir Kultūros ministerija. Apie tai galima galvoti, nes ateina ir Kultūros paveldo apsaugos įstatymo pokyčių metas, tuomet taip pat galbūt reikėtų daugiau dėmesio sutelkti į parkų sistemą.

L. Sungailienė paklausė, ar mintis perduoti STT kultūrologus Kultūros ministerijos pavaldumui dabar yra išsakoma ir kaip nors vystoma. Jos pastebėjimu, KM bendradarbiavimas su STT kultūrologais vyksta ir dabar, bėda tik ta, kad kultūrologų parkuose yra per mažai. Jos nuomone, sistemos perdarinėjimas gali daug ką išardyti, gali tekti viską kurti iš naujo.

V. Bezaras užtikrino, kad tai nėra oficiali pozicija.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį į pastabą dėl naujai formuojamų parkų direkcijų atitikimo etnografiniams regionams. Jos nuomone, neatitikimas gali ne padėti, o pakenkti etnografinių regionų globai. Galbūt EKGT galėtų siūlyti: jei neįmanoma suformuoti tokį parkų direkciją, kurios atitiktų etnografinių regionų teritorijas, gal reikėtų etnografinių regionų modelio išvis atsisakyti. Kitas dalykas – labai keista, kad su pertvarka susiję įstatymai bus keičiami tik antrajame pertvarkos įgyvendinimo etape. Jos nuomone, tai prieštarauja Konstitucijoje įtvirtintintam

valdžios pasidalinimo principui. Nuoseklus direkcijų pertvarkos įgyvendinimo modelis įmanomas tik tuomet, kai pirma pakeičiama įstatyminė bazė ir tik tuomet ja remiantis yra vykdoma visa pertvarka.

I. Žąsytiene papildė, kad pagal dabar teikiamą pertvarkos modelį pirmame etape išliks esamų lankytinų objektų savarankiškos funkcijos, tačiau antrame etape numatyta išsaugoti tik lankytojų centrus ir gamtos mokyklas. Visa kita (pvz., muziejus) siūloma įvertinti ir tada perduoti savivaldai ar pan. Jos nuomone, tai labai neapibrėžta. Kyla klausimas, kur dings muziejai, jei niekas nesutiks jų priglausti.

N. Balčiūnienė pabrėžė, kad reforma sukėlė didelį šoką RP direkcijose, jos yra išbalansuotos. Yra tokų specialistų, kurie yra nutarę po pertvarkos atsisakyti dirbti. Tai tikrai yra parkų naikinimas. Ir tikrai dabar atliekamos RP funkcijos po pertvarkos nebebus atliekamos taip gerai. Galvojama tik apie taupymą, bet ne kaip tai atsilieps vienos bendruomenei. Etninės kultūros laukui ši reforma tikrai yra nepalanki. Būtina visomis išgalėmis derėtis dėl kultūrologų išsaugojimo.

L. Sungailienė pastebėjo, kad pertvarkos pristatyme konkretumo tikrai mažai. Turėtų būti kažkoks tyrimas, rodantis, kad esama sistema keistina. Panašu, kad tokį tyrimą nėra. Kyla klausimas, kodėl nesvarstomi kitie pertvarkos variantai. Tikėtinis kultūrologų pareigybų naikinimas tikrai yra didelė grėsmė etninei kultūrai. Apie tai reikia kalbėti.

R. Astrauskas pasiūlė neatsisakyti etnografinių regionų modelio. Jo nuomone, etnografiniai regionai yra vienas svarbiausių dalykų etninės kultūros lauke. Aišku, būtų idealu, jei direkcijos ir etnografiniai regionai atitiktų. Bet reikia būti realistams – jei atsiranda kažkokie objektais tarpinėje zonoje, dėl to atsisakyti regionavimo etnografiniu pagrindu nereikėtų. Jei mes to atsisakysime, labai stipriai nukentėsime. Labai svarbu, kad po reformos suformuotoms administracijoms etnografiniai regionai būtų svarbūs, kad jie žinotų jų specifiką. R. Astrauskas pastebėjo, kad EKGT raštas būtų efektyvesnis, jeigu tame būtų akcentuojami ne tik blogi dalykai: galima paminėti ir gerus dalykus: pavyzdžiu, labai džiugu, kad buvo atkreiptas dėmesys į etnografinius regionus. Kitas dalykas – galima pabrėžti, kad reforma, jeigu ji sugriaus dabartinę sistemą, bus labai skausminga parkų darbuotojams. Juk jie jau yra susikūrė gyvenimus pagal dabartinę struktūrą, o jei jiems reikės kažkur toli važiuoti arba išvis persikraustyti, tai bus labai skausminga. Be to, reforma gali sugriauti per ilgą laiką kurtus bendruomenių ryšius.

Z. Kalesinskas vienareikšmiai pritarė raštui, jis yra būtinis. Jis pasiūlė, kad Taryba labiau dalyvautų reformoje. Tai būtų galima daryti per regionines tarybas – tai būtų vienos bendruomenių balsas ir pastiprinimas. Svarbu klausimą aptarti ir regioninėse tarybose.

D. Urbanavičienė informavo, kad kai kuriose regioninėse tarybose klausimas jau svarstytas. Būtų galima jose svarstyti ir išsamiau, tačiau raštą reikia pateikti labai skubiai. Ji pasiūlė iki rytojaus visiems dar papildyti raštą savo pastebėjimais el. paštu.

U. Žemaitytė pritarė anksčiau išsakytam D. Urbanavičienės teiginiu, kad remiantis teisėtumo principu reforma turėtų prasidėti nuo teisinės bazės keitimo.

D. Urbanavičienė dar pastebėjo, kad žiniasklaidoje apie reformą mažai kalbama, reikėtų klausimą labiau garsinti. Ji paklausė Tarybos narių, ar pakaktų raštą teikti Vyriausybei ir Aplinkos ministerijai, ar reikėtų teikti ir Seimo komitetams.

N. Balčiūnienės nuomone, Seimo Kultūros komitetas dar nebus įsigilinęs į šį klausimą, iki reikėtų kreiptis tik tuo atveju, jeigu nepavyks susitarti su pirmaisiais adresatais.

L. Sungailienė paklausė, ar Saugomų teritorijų įstatyme yra tiksliai aprašyta saugomų teritorijų sistema. Jeigu to nėra, galbūt įstatymo keisti visai nereikia.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad pertvarkos gairėse yra įrašyta, jog reikės keisti įstatymus.

N. Balčiūnienė pasiūlė atsižvelgti į R. Astrausko pastabą – pagirti idėją atsižvelgti į etnografinius regionus.

Prie svarstymo prisijungęs D. Ramančionis pastebėjo, kad regioniniuose parkuose didžiausias dėmesys visgi skiriamas gamtai, o kultūra yra podukros vietoje. Jeigu dėmesys etninei kultūrai būtų didesnis, tikrai būtų sveikintina. Dabar teikiamas reorganizacijos modelis nebuvo plačiai svarstytas, išdiskutuotas. Jo nuomone, direkcijos turėtų būti ne naikinamos, o stiprinamos, jose turėtų būti rūpinamasi ir kraštovaizdžiu, ir materialiuoju bei nematerialiuoju kultūros paveldu. Jis pasidžiaugė, kad EKGT aktyviai dalyvauja palaikydama šią nuomonę. Jis išreiškė viltį, kad EKGT žodis įtakos sprendimui.

NUTARTA. Pritarti EKGT rašto dėl saugomų teritorijų valdymo sistemos reformos teikimui Vyriausybei ir Aplinkos ministerijai; raštą pabaigti tobulinti iki rytojaus el. paštu.

2. SVARSTYTA. EKGT pirmininko pavaduotojo rinkimas.

D. Urbanavičienė informavo, kad pagal Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymą ir Tarybos nuostatus Tarybos pirmininko pavaduotojo kandidatūrą teikia Tarybos pirmininkas, kuri patvirtinama, jei pritaria daugiau negu pusė Tarybos narių. Kai Tarybos pirmininkas laikinai negali eiti pareigų, dalį jo funkcijų atlieka Tarybos pirmininko pavaduotojas: atstovauja Tarybai, šaukia Tarybos posėdžius ir jiems pirmininkauja, rūpinasi posėdžiams teikiamu nutarimų projektų rengimu, pasirašo tų posėdžių protokolus, tuose posėdžiuose priimtas Tarybos siūlymus ir kitus dokumentus. D. Urbanavičienė pateikė Jono Rudzinsko kandidatūrą į Tarybos pirmininko pavaduotojus pasidžiaugdama, kad praeitoje kadencijoje jam esant pirmininkės pavaduotoju, pavyko darniai dirbti. Ji pabrėžė, kad J. Rudzinskas palaiko glaudžius ryšius su didele dalimi kultūrinių organizacijų, o tai padeda spręsti didelę dalį sudėtingų klausimų.

J. Rudzinskas išreiškė viltį, kad ir toliau galės būti naudingas padėdamas pirmininkei įvairiose etninės kultūros globos srityse.

N. Balčiūnienė pritarė, kad praeitoje kadencijoje išties ne kartą pravertė puikus J. Rudzinsko išmanymas apie kultūros lauko institucijų ir organizacijų sistemą. Tai buvo naudinga plėtojant ryšius ir su Seimu, ir su Kultūros ministerija, ir kitur. Jos pastebėjimu, D. Urbanavičienės ir J. Rudzinsko duetui pavyko puikiai dirbt.

D. Senvaitytė pasiūlė reikalui esant pasinaudoti galimybe Tarybos posėdži pravesti pavaduotojui.

D. Urbanavičienė pakvietė balsuoti dėl J. Rudzinsko patvirtinimo Tarybos pirmininko pavaduotoju.

Balsavimas: už – 13, prieš – 0, susilaikė – 3, nebalsavo – 4.

NUTARTA. Patvirtinti Joną Rudzinską Tarybos pirmininkės pavaduotoju.

3. SVARSTYTA. Etninės kultūros globos tarybos 2022 m. veiklos planas.

D. Urbanavičienė pasiūlė svarstyti EKGT 2022 m. veiklos plano projektą pagal temas.

Dėl 1-os temos „EKGT strateginis veiklos planas“ priemonių pritarta bendru sutarimu.

V. Griškevičienė pasiūlė papildyti 2-os temos „Etninės kultūros integravimas į bendrają kultūros politiką reglamentuojančius ir kitus teisės aktus“ 2.1. priemonę („Etninės kultūros integravimo į savivaldybių strateginius plėtros planus inicijavimas, vertinimas ir stebėsenai (bendradarbiaujant su LNUC).“).

L. Sungailienė šiam siūlymui pritarė.

V. Griškevičienė paklausė dėl 2.2. priemonės („Rekomendacijų savivaldybėms dėl etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo išsaugojimo rengimas (kartu su LNUC, KM, LSA pagal Kultūros paveldo išsaugojimo ir aktualizavimo politikos 2020–2024 metų veiksmų planą (toliau – KP) 1.2.3 uždavinį“) – galbūt verta siekti grįžtamojo ryšio?

D. Urbanavičienė pasiūlė dabar į priemonių turinį nesigilinti, palikti tai vėlesniams laikui, kai bus priemonė įgyvendinama.

V. Griškevičienė pasiūlė įtraukti naują priemonę: „2.6. Siūlymų dėl naujos redakcijos Dainų švenčių įstatymo projekto teikimas“. Jos nuomone, ją įgyvendindama EKGT turėtų galimybę siūlyti užtikrinti mėgėjų meno kolektyvų valstybinį remimą.

D. Urbanavičienė pakvietė klausimą dėl Dainų švenčių įstatymo projekto aptarti išsamiau atskiroje darbo grupėje. Ji pakvietė į darbo grupę V. Griškevičienę, L. Sungailienę.

V. Griškevičienė pakvietė aktyviai jungtis regionų žmones, nes tai labai aktualus klausimas regionams.

2-a temos priemonės su papildymais bendru sutarimu patvirtintos.

Pristatydama 3-čią temą „Su etninės kultūros plėtra susijusių atmintinų metų inicijavimas ir įgyvendinimas, svarbių datų pažymėjimo inicijavimas“ D. Urbanavičienė pasiūlė papildyti 3.2. priemonę („Siūlymų dėl atmintinų metų 2023-aisiais (Aukštaitijos, Dzūkijos (Dainavos), Klaipėdos krašto) ir Vilniaus pagarsinimo 700-mečio šventės įgyvendinimo teikimas“).

V. Jocys pasiūlė 3.2. priemonę papildyti siūlymais dėl Žirgo metų paskelbimo 2023 m..

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad 2023 metais pateikti siūlymai dėl su etnine kultūra susijusių trijų atmintinų metų (Aukštaitijos, Dzūkijos (Dainavos), Klaipėdos krašto), tad vargu ar būtų įtraukti dar ir Žirgo metai. Ji pasiūlė siūlymus dėl Žirgo metų teikti 2024-iesiems, o tai patenka į 3.3 priemonę „Siūlymų dėl atmintinų metų 2024 m. teikimas“.

3-čios temos priemonės su papildymu bendru sutarimu patvirtintos.

Dėl 4-tos temos „Etnografinių regionų globa“ priemonių sutarta be papildymų.

Aptariant 5-tą temą „Etninės kultūros ugdymo, studijų ir mokslo plėtra“ pakoreguota 5.3 priemonė: „Etninės kultūros specialisto apibrėžties, jų rengimo būklės ir poreikio analizė“.

V. Griškevičienė pastebėjo, kad LNKC lyg ir turi etninės kultūros specialistų statistiką – jei taip, gal ją reikėtų tik apibendrinti.

L. Sungailienė patvirtino, kad tam tikrus duomenis LNKC renka ir turi, jais galima naudotis. Galbūt EKGT juos galės papildyti arba padaryti išvadas iš savo perkelyvos.

R. Astrauskas pasiūlė šiuo klausimu užsakyti tyrimą.

D. Urbanavičienė atsakė, kad EKGT šiuo metu neturi lėšų užsakomiems tyrimams.

5-tos temos priemonės su papildymu bendru sutarimu patvirtintos.

Aptariant 6-tą temą „Tautinio paveldo produktų įstatymo įgyvendinimas“, V. Griškevičienė pastebėjo, kad svarstant Kultūros centrų įstatymo projektą, darbo grupėje buvo keliamas mintis, kad į jį pakliūtų ir tautinis paveldas, tautinio paveldo produktai atsirastų kultūros sistemoje. Deja, buvo pasakyta, kad tai yra ŽŪM sritis ir kad šie dalykai nelabai priklauso kultūros sričiai. Gal būtų įmanoma keisi šią sampratą?

D. Urbanavičienė papildė, kad rengiant Tautinio paveldo produktų įstatymą buvo tikimasi, kad tautinio paveldo globos institucija bus įkurta prie Vyriausybės kaip savarankiška. Deja, tokia institucija tapo ŽŪM, o KM lieka nuošalyje. Jos nuomone EKGT dėmesys tautinio paveldo produktų tematikai 2022 m. plane telpa į 6.1 priemonę: „Siūlymų tobulinti Tautinio paveldo produktų įstatymą ir kitus tautinio paveldo produktų sertifikavimą reglamentuojančius teisės aktus teikimas, dalyvavimas sprendžiant Tautinio paveldo produktų įstatymo įgyvendinimo klausimus“.

Sutarta punkte pakoreguoti 6.2 priemonę akcentuojant sertifikuotus tradicinius dirbinius: „Siūlymų teikimas VšĮ „Kaimo verslų ir rinkų plėtros agentūra“ dėl informacijos apie sertifikuotus tradicinius dirbinius sklaidos didinimo“.

6-tos temos priemonės su papildymu bendru sutarimu patvirtintos.

Aptariant 7-ą temą „Etninė kultūra ir turizmas“ nutarta atsisakyti 7.4. priemonės „Rekomendacijų dėl kulinarinio paveldo tradicinėje aplinkoje rengimo inicijavimas“, perkelti ją į kitus metus.

Kitos 7-tos temos priemonės bendru sutarimu patvirtintos.

Aptariant 8-ą temą V. Griškevičienė siūlė 8.3. priemonėje („Diskusijų dėl nematerialaus kultūros paveldo archyvų teisinės apsaugos organizavimas ir siūlymų teikimas“) nurodyti, kam bus teikiami siūlymai.

D. Urbanavičienė pasiūlė kol kas šio patikslinimo nejrašyti, nes jis galutinai išaiškės tik po diskusijų.

Dėl 8-tos temos priemonių sutarta be papildymų. Likusių temų priemonėms pritarta bendru sutarimu.

NUTARTA. Patvirtinti Etninės kultūros globos tarybos 2022 m. veiklos planą.

4. SVARSTYTA. Tarybos biudžetinių asignavimų panaudojimas 2021 m.

V. Skrodenienė informavo, kad 2021 m. Tarybos sąmata įvykdыта 99.9 proc., visos lėšos panaudotos tikslingai.

NUTARTA. Patvirtinti Tarybos biudžetinių asignavimų panaudojimą 2021 m.

5. SVARSTYTA. Tarybos Strateginio veiklos plano 2022–2024 m. ir 2022 m. sąmatos tvirtinimas.

D. Urbanavičienė informavo, kad yra kreiptasi į Seimą dėl nepakankamo EKGT 2022 metų biudžeto, nes be atlyginimų viskam kitam lieka tik apie 34,5 tūkst. Eur. Deja, biudžeto padidinti nepavyko.

V. Skrodenienė pristatė Tarybos narių darbo apmokėjimo ir netarnybinių automobilių bei kelionės išlaidų apmokėjimo tvarkas. Ji informavo, kad Tarybos narių darbo užmokesčis mokamas pagal Valstybės politiką ir pareigūnų darbo įstatymą 9 straipsnių, mokama proporcingai darbo laikui: dažniausiai mokama už 2 valandas posėdžio darbo ir pasiruošimą posėdžiui už 3–4 valandas. Jei dėl tam tikrų priežasčių narys nenori gauti darbo užmokesčio, reikėtų parašyti atsisakymą. V. Skrodenienė paprašė užpildyti atsiustas Tarybos nario duomenų anketas, nes tie duomenys reikalingi teikiant ataskaitas Sodrai. Apie Tarybos nariui priskaičiuotą atlyginimą kas mėnesį pranešama Sodrai, todėl turint nedarbingumą arba slaugą, už posėdžius nemokama. EKGT turi patvirtintas įvairias tvarkas – dėl Tarybos narių darbo apmokėjimo, dėl kelionės į posėdžius apmokėjimo (kelionė apmokama jei posėdžiai vyksta gyvai ir pateikiami reikalingi kelionės dokumentai). Jeigu kas norėtų su šiomis tvarkomis susipažinti, ji pakvietė kreiptis.

N. Balčiūnienė paklausė, ar yra galimybė pereiti Tarybai į aukštesnę kategoriją.

V. Skrodenienė patikino, kad nėra.

D. Urbanavičienė paaiškino, kad dėl Tarybos perkėlimo į aukštesnę kategoriją jau daug kartų kreiptasi, tačiau Finansų ministeriją labai sunku įtikinti didinti asignavimus.

NUTARTA. Patvirtinti Tarybos Strateginį veiklos planą 2022–2024 m. ir 2022 m. sąmata.

6. SVARSTYTA. Tarybos administracijos struktūros pertvarka.

D. Urbanavičienė pristatė esamą Tarybos administracijos struktūrą ir siūlomus pakeitimus, siekiant tolygesnio darbuotojų pasiskirstymo.

N. Balčiūnienė ir R. Astrauskas pritarė administracijos pasirinktiems pakeitimams.

R. Astrauskas paklausė, ar vidinis administracijos skyrių suskirstymas turi reikšmęs darbuotojams keliant kategorijas.

D. Urbanavičienė atsakė, kad tai nesusiję dalykai. Darbuotojų kategorijos neseniai buvo pakeltos, tačiau dėl kitų priežasčių. Administracijos struktūros keitimas siejas su tiksliesniu darbuotojų pareigybų aprašymu.

Z. Kalesinskas paklausė dėl specialistų regionuose – kodėl Sūduvos specialistas turi tik pusę etato.

D. Urbanavičienė paaiškino, kad visi specialistai regionuose turi tik po pusę etato, darbas nuotolinis, tačiau jiems už papildomus krūvius mokami priedai. Tokiu būdu, jei darbuotojas stengiasi, jų atlyginimai gali pasiekti beveik pilno etato atlyginimą.

Z. Kalesinskas paklausė, kaip ir kokiais principais nustatoma kintamoji dalis.

J. Eidikonienė papildė, kad kintamoji atlyginimo dalis yra nustatoma po kasmetinio veiklos vertinimo, įvertinus jų veiklos rezultatus, o priedai ir priemokos yra skiriamos už papildomus darbus, didesnį krūvį.

NUTARTA. Pritarti administracijos struktūros pertvarkai.

7. SVARSTYTA. EKGT padalinių etnografiniuose regionuose sudėtis.

D. Urbanavičienė informavo, kad pagal Bendruosius regioninių tarybų nuostatus pirmiausia Taryba tvirtina sąrašas institucijų ir organizacijų, kurios deleguoja narius į regionines tarybas, o paskui tvirtinamos personalijos. Svarstant saugomą teritoriją klausimą kilo mintis papildyti regioninių tarybų sudėtį regioniniais ir nacionaliniais parkais. Dabar keletas regioninių parkų atstovų regioninėse tarybose yra, tačiau dalis jų deleguoti ne parkų, o savivaldybių. Ši siūlymą reikėtų išsamiau apsvarstyti regioninėse tarybose.

N. Balčiūnienė priminė, kad į Suvalkijos (Sūduvos) tarybą būtinai reikėtų įtraukti Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos atstovą, kaip buvo anksčiau.

Z. Kalesinskas pažadėjo klausimą pristatyti Sūduvos regioninės tarybos posėdyje vasario 2 d. Jo nuomone, regioninių parkų atstovų regioninės tarybos tikrai pasigenda.

NUTARTA. Siūlymą dėl regioninių parkų atstovų įtraukimo į EKGT regioninės tarybas apsvarstyti regioninių tarybų posėdžiuose.

8. SVARSTYTA. Nacionalinės J. Basanavičiaus premijos laureato pagerbimo šventė.

D. Urbanavičienė pasidžiaugė, kad šiemet jau antrą kartą Nacionalinės J. Basanavičiaus premijos laureatui premiją įteiks Prezidentas, pasveikinant valstybiniu lygiu kartu su Nacionalinių kultūros ir meno premijų laureatais. Atskira Nacionalinės J. Basanavičiaus premijos laureato pagerbimuis skirta šventė vyks Rumšiškių Liaudies buities muziejuje, prie jos organizavimo prisidės ir EKGT.

9. SVARSTYTA. Šiaudinių sodų tradicijos įtraukimas į UNESCO Reprezentatyvųjį žmonijos nematerialaus kultūros paveldo sąrašą.

L. Sungailienė pasiūlė EKGT posėdyje aptarti LNKC kreipimasi su prašymu prisidėti prie Šiaudinių sodų išsaugojimo priemonių plano rengimo, nes kovo pabaigoje planuojama pateikti nominacinię bylą dėl Šiaudinių sodų tradicijos įtraukimo į UNESCO Reprezentatyvųjį žmonijos nematerialaus kultūros paveldo sąrašą. Ši užduotis patikėta darbo grupei, kurią sudaryti KM pavedė LNKC ir joje dirba ekspertai iš įvairių institucijų bei asociacijos „Dangaus sodai“. Byla jau baigama parengti, tačiau dar trūksta medžiagos daliai, kurioje būtų išvardijami valstybės įsipareigojimai, susiję su nominuojamos tradicijos išsaugojimo priemonėmis. Čia turėtų būti išvardintos konkrečios planuojamos išsaugojimo veiklos išvardintos ir nurodytos bendruomenės, taip pat ir valstybės institucijos, kurios apsiima saugoti sodų tradiciją ir įgyvendinti tas planuojamas priemones. Tarybai yra pateiktas raštas, kuriuo Taryba kviečiama pasiūlyti savo priemones.

D. Urbanavičienė pasiūlė klausimą apsvarstyti visoms regioninėms taryboms kitą savaitę vyksiančiuose posėdžiuose ir pažadėjo LNKC raštu pasidalinti su EKGT nariais.

NUTARTA. Siūlymus dėl bendruomenių ir institucijų, kurios apsiima saugoti sodų tradiciją, ir jų įsipareigojimų aptarti artimiausiuose regioninių tarybų posėdžiuose ir kitame EKGT posėdyje.

10. SVARSTYTA. Lietuvos etnografnių regionų žemėlapis.

A. Daraškevičienė pastebėjo, kad 2003 metais sudaryto Lietuvos etnografinių regionų žemėlapio atnaujinimas nėra dar visai baigtas, tėsiasi Mažosios Lietuvos regiono istorinių ribų pažymėjimo derinimasis.

D. Urbanavičienė pristatė, kas žemėlapyje yra nauja: pažymėtos ne tik seniūnijų, bet ir savivaldybių ribos, pažymėti regionų centrai („sostinės“), iš regionų išskirti didmiesčiai Kaunas ir Vilnius, pavaizduota istorinė Mažosios Lietuvos siena, patikslintas seniūnijų sąrašas, paryškinti savivaldybių centrai, kairėje atsirado trumpas regionų aprašymas.

V. Jocio nuomone, būtų galima pažymeti ir Žemaičių seniūnijos istorinę ribą.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad tai padaryti būtų sunku, nes ši riba daug kartų keitėsi, be to, žemėlapis atspindi XIX a. pabaigos – XX a. pradžios realijas, o tuomet Žemaičių seniūnijos nebebuvo.

L. Petrošienė pasiūlė parengti žemėlapį užsienio kalbomis, pvz., anglų, rusų.

D. Urbanavičienė ir D. Senvaitytė pritarė L. Petrošienės minčiai.

Z. Kalesinskas papriekaištavo, kad vėl naudojamas Suvalkijos pavadinimas, siūlė palikti tik Sūduvą ir paklausė, kodėl žemėlapyje naudojamas, ne Sūduvos, heraldinis ženklas, patvirtintas LR Prezidento, o Marijampolės miesto ir pridūrė: „Jeigu etnografinio regiono pavadinimas susideda iš Suvalkijos ir Sūduvos, tai logiška, kad ir herbai turėtų būti du – Sualkų ir Marijampolės. Tačiau žinome, kad Sualkai ir Sualkija (lenk. *Suwalszczyzna*) priklauso Lenkijos respublikai.“

D. Urbanavičienė pasakė, kad ji irgi norėtų vien Sūduvos pavadinimo, tačiau kol kas reikia vadovautis istatyme įtvirtintu pavadinimu. Ji išreiškė viltį, kad Sūduvos metais regiono pavadinimo klausimas bus aptartas ne vienoje konferencijoje, dėl jo bus priimta ne viena rezoliucija ir ilgainiui bus galima pavadinimą teisės aktais pakeisti arba bent jau sukeisti pavadinimus „Sualkija“ ir „Sūduva“ vietomis. Ji paminėjo, kad Lietuvos kartografų draugija, kuri rengė atnaujintą žemėlapį, yra patikinus, jog tikrai bus įmanoma žemėlapyje ateityje padaryti tam tikrus pakeitimus.

A. Daraškevičienė papildė, kad ateityje reikėtų žemėlapyje paskelbti regionų herbus vietoje dabar įdėtų regionų „sostinių“ herbų.

V. Griškevičienė padėkojo, kad buvo atsižvelgta į visus Mažosios Lietuvos siūlymus. Ji paklausė, ar bus žemėlapis išleistas spausdintu formatu.

Ž. Šaknys pastebėjo, kad idėja išleisti žemėlapį labai gera. Reikėtų, kad tokis žemėlapis atsirastų kiekviename kioske, kad ji lengvai galėtų gauti turistai. Galėtų atsirasti ir atvirukai su tokiu žemėlapiu. Galima išleisti ir pašto ženklą su etnografiniais regiuonais ir t.t. Tokia praktika užsienyje labai populiari, tokie suvenyrų labai naudingi šviečiant jaunimą, skleidžiant informaciją apie regionus visuomenei.

Z. Kalesinkas apgailestavo, kad neseniai Lietuvos bankas išleido proginę monetą, ant kurios – ne Sūduvos, o Suvalkijos pavadinimas. Jam apmaudu ir dėl to, kad žemėlapyje neatsirado

Prezidento patvirtintas Sūduvos herbas. Sūduvos metais galima siūlyti, kad Lietuvos paštas išleistų Sūduvos pašto ženklą.

D. Urbanavičienė pasakė, kad buvo nuspresta į žemėlapį nedėti regionų herbų tik dėl to, kad ne visi regionai juos jau turi. O dėl išleidimo – jei tik Taryba turėtų pinigų, tikrai būtų prasminga ji išleisti. Tačiau reikėtų pasidomėti, ar Taryba galėtų žemėlapį pardavinėti, nes tokią veiklą apriboja Tarybos statusas. Kita vertus, Taryba skelbs žemėlapį savo svetainėje didele raiška, galbūt galima leisti savivaldybėms ar kitoms organizacijoms ji atsispausdinti.

A. Daraškevičienės nuomone, žemėlapį spausdinti reikėtų tik sulaukus, kada Jame atsiras galutinai suderinti ir patvirtinti regionų herbai, o tuo pačiu – galbūt ir Sūduvos vardas. Tada pasimatytų didžiulis per daug metų EKGT nuveiktas darbas – regionų heraldikos įteisinimas. Žemėlapis tokiu atveju galėtų tapti EKGT „vizitine kortele“, sklaidos priemone, EKGT vardo nešeju.

L. Sungailienė pasiūlė EKGT svetainėje, kur žemėlapis bus skelbiamas, prirašyti, kad ateityje žemėlapis bus atnaujinamas ir planuojama ji išleisti.

NUTARTA. Baigtį žemėlapio rengimo darbus ir paskelbtį ji EKGT svetainėje su prierašu, kad ateityje jis bus tobulinamas, į ji integruiojant patvirtintus regionų herbus ir baigus diskusijas dėl Sūduvos pavadinimo.

D. Urbanavičienė informavo, kad yra „nulaužtas“ EKGT veidaknygės puslapis – puslapį administravę darbuotojai neteko galimybės prie jo prisijungti.

A. Daraškevičienė pasakė, kad dėl šios problemos kreiptasi į veidaknygės pagalbos centrą, Nacionalinį kibernetinio saugumo centrą, Seimo kanceliarijos Informacijos ir komunikacijos departamentą. Apie problemą paskelbta EKGT svetainėje ir EKGT administracijos paskyroje veidaknygėje, prašant pranešti, jeigu bus pastebėtos kokios nors veiklos „nulaužtame“ EKGT veidaknygės puslapyje.

Posėdžio pirmininkė

Dalia Urbanavičienė

Posėdžio sekretorė

Audronė Daraškevičienė